

TENTOONSTELLING: LIFTED VAN SIBYLLE EIMERMACHER

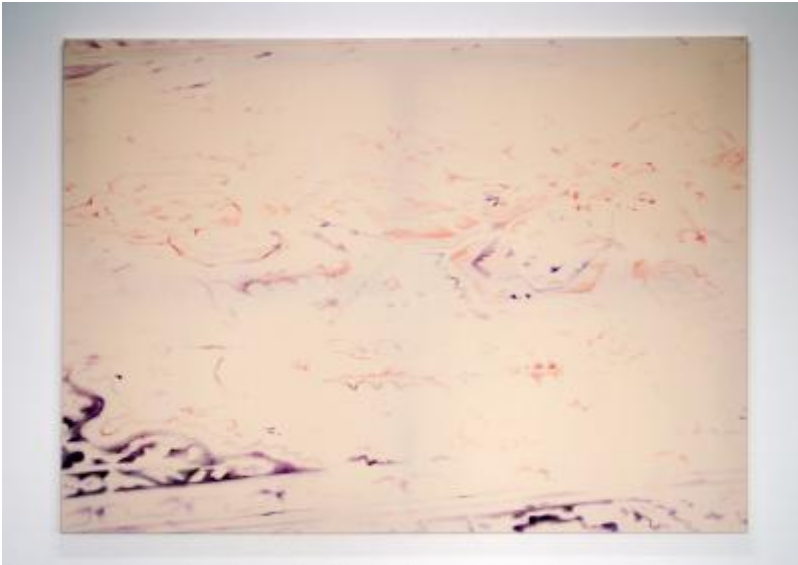
Sybrandt van Keulen

NABIJE VERTES

New York op een bewolkte dag. Jaren geleden. De *Twin Towers* waren voor de helft aan het zicht onttrokken. Ik heb de lift naar boven genomen met als doel een uitzicht over de laaghangende wolken. In mijn verbeelding schoot ik als Abeltje boven de wolken uit. Boven aangekomen bleek ik inderdaad niet meer tegen de wolken aan te kijken. Maar ook niet er overheen. Ik zat er midden in: mist. Die ervaring heeft mijn interpretatie van 'in de wolken zijn' behoorlijk veranderd. Meestal ben je euforisch als je zegt 'in de wolken te zijn'. Het suggereert een soort heldere geestestoestand. Na de mist van de *Twin Towers* realiseerde ik me dat 'in de wolken zijn' ook een uitzichtloze, zelfs angstige toestand kan betekenen. De tentoonstelling 'Lifted' doet me aan mijn *Twin Towers* denken.

Sibylle Eimermacher schildert wolken en tapijten met een dubbelzinnig effect. Ze is een wolken schilder die lijkt op Wladimir uit het beroemde verhaal van Rilke. Gelegen op een oude versleten divan schildert hij in woorden 'dingen in de verte'. Hij zegt, in de vertaling van Thomas Graftdijk: 'de mensen kijken altijd de verkeerde kant op als ze God willen zien. Ze zoeken hem in het licht, dat steeds kouder en scherper wordt, boven ons'. Wladimir keert zich daar van af en zoekt het 'helemaal op de bodem van alles. In de diepte. Waar de wortels zijn. Waar het warm is en donker'. Sibylle Eimermacher keert zich niet af, ze opent je ogen voor beide gevoelens, de koude hoogte boven ons en de warme diepte waar de wortels zijn. Zij schildert op deze manier geraffineerde velden van verbeelding. Zoals Walter Benjamin schreef: 'een verschijning van een verte, hoe nabij zij ook is'.

Die nabije verte zag ik op een andere manier ook in een doek met tapijt. Een ragfijn tapijt. Iets dat nauwelijks voor je ogen is neergestreken. In je fantasie vlieg je weg. Opeens zie je dat de schilder geen grondverf heeft gebruikt en kijk je dwars door het 'vliegend' tapijt heen. Je blik stuit op het spieraam: een schilderij dat schaars gekleed gaat. Naakt tot op het bot. Deze *twin* van ragfijne verfhuid en kale materie werkt vreemd erotiserend. Een mix van fantastisch genot en schrikwekkende feitelijkheid. Wat voor mij de *Twin Towers* waren, een *wave* van euforie en angst, geldt ook voor het weefsel van dit tapijt: schering en inslag van het verste vergezicht en de meest nabije eindigheid.

'Lifted' is van 18 mei tot 29 juni te zien in galerie *Air* te Lochem en op haar eigen site onder de titel Carpets & Clouds. [1]

[2] Geplaatst op: 20 mei 2008

© Estheticatijdschrift.nl

Gedownload van de pagina's van <http://www.estheticatijdschrift.nl>

Links:

[1] http://www.sibsite.eu/carpets_clouds.htm

[2] <http://www.sibsite.eu/index.htm>